

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/287/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713219098
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713219098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senát JUDr. Dany Popovičovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Dany Bystrianskej v právnej veci žalobcu: N. N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom v N., Y. V. Č.. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom so sídlom v Michalovciach, kpt. Nálepku 8 proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 2 051,38 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 17.3.2015 č.k. 6C/247/2013-77 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo vyhovujúcej časti tak, že zamietá žalobu o zaplatenie 113,68 eur a úroku z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 833,81 eur od 13.7.2010 do zaplatenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 833,81 eur a úroky z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 833,81 eur od 13.7.2010 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania si vymienil rozhodnúť po právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že žalobca sa pôvodne žalobou došlou súdu prvého stupňa dňa 9.7.2007 v konaní vedenom pod sp.zn. 6C/125/2007 domáhal proti pôvodne žalovaným - žalovanej v 1. rade Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. a žalovanému v 2. rade N. V., aby súd zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 71 042,00 Sk, t.j. 2 358,16 eur. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce č.k. 4T 9/2006-341 zo dňa 29.5.2007 bol obžalovaný N. V., teda žalovaný v 2. rade uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest o výmere 10.000,- Sk a to z toho dôvodu, že dňa 8.7.2005 o 18.36 hod. v obci Kaluža na vedľajšej ceste v smere od centra obce k hlavnej ceste číslo II/582 Michalovce - Zemplínska Šírava viedol dodávkové motorové vozidlo značky N. E. G. ev. č. V. XXX A., pričom pri vchádzaní na hlavnú cestu nedal prednosť v jazde z ľavej strany v smere od obce Klokočov na Michalovce v ľavom jazdnom pruhu na štvorprúdovej miestnej komunikácii prichádzajúcemu motocyklu značky K. XXXX H.. Č.. C. XXX H., ktorú viedol žalobca, ktorý v snahe vyhnúť sa zrážke s týmto dodávkovým vozidlom stočil riadenie motocykla vpravo s tým, že spadol na bok a šmýkaním sa po vozovke narazil do obrubníka a následne do betónového múrika, odkiaľ sa dostal späť na vozovku, kde ostal ležať na pravom boku. Žalobca ako poškodený v trestnom konaní, ktoré sa viedlo proti žalovanému v 2. rade bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Trestné konanie bolo ku dňu podania žaloby právoplatne skončené a svoje nároky si uplatnil v tomto konaní odvolávajúc sa na § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla si uplatnil proti žalovaným, teda aj Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s., s ktorou mal žalovaný v 2. rade - prevádzateľ motorového vozidla uzavreté zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ku dňu dopravnej nehody,

kedy vznikla žalobcovi škoda na zdraví. Odvolávajúc sa na ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z., §§ 442 ods. 1, 446 Občianskeho zákonníka, §§ 84, 86 a 87 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení si uplatnil žalobca nárok na:

1/ Náhradu za stratu na zárobku počas dočasnej práceneschopnosti v celkovej sume 57.070,- Sk za obdobie rokov 2005 a 2006:

Poukázal na to, že jeho dočasná pracovná neschopnosť trvala od 9.7.2005 do 28.2.2006 vrátane a od 10.4.2006 do 13.11.2006 vrátane. Pri výpočte vychádzal z denného vymeriavacieho základu (DVZ) vypočítaného na základe mzdového listu žalobcu za rok 2004, ktorý predstavoval sumu 498,7432 Sk (55% DVZ = 274,3088 Sk, 25% DVZ = 124,6858), ktorý vyčíslil takto:

a/ rok 2005:

júl	24 dní	3 x 55% + 21 x 25% = 823 + 2.618 = 3.441,- Sk
august	31 dní	31 x 124,6858 = 3.865,- Sk
september	30 dní	30 x 124,6858 = 3.741,- Sk
október	31 dní	31 x 124,6858 = 3.865,- Sk
november	30 dní	30 x 124,6858 = 3.741,- Sk
december	31 dní	31 x 124,6858 = 3.865,- Sk
Spolu :		22.518,- Sk

a/ rok 2006:

január	31 dní	31 x 124,6858 = 3.865,- Sk
február	28 dní	28 x 124,6858 = 3.491,- Sk
apríl	21 dní	28 x 124,6858 = 2.618,- Sk
máj	31 dní	31 x 124,6858 = 3.865,- Sk
jún	30 dní	30 x 124,6858 = 3.741,- Sk
júl	31 dní	31 x 124,6858 = 3.865,- Sk
august	31 dní	31 x 124,6858 = 3.865,- Sk
september	30 dní	30 x 124,6858 = 3.741,- Sk
október	31 dní	31 x 124,6858 = 3.865,- Sk
november	13 dní	13 x 124,6858 = 1.621,- Sk
Spolu :		34.552,- Sk

2/ Ušlý zárobok počas trvania dočasnej práceneschopnosti v sume 13.972,- Sk:

Odvolávajúc sa na ust. § 134 ods. 1, 2 Zákonníka práce uviedol, že v rozhodujúcom období mesiacov apríl, máj a jún 2005 mal žalobca príjem 16.427,- Sk, pričom odpracoval 31 pracovných dní za toto obdobie a pri 8 hodinovom pracovnom čase to predstavuje 248 odpracovaných hodín. Priemerný hodinový zárobok v rozhodujúcom období u žalobcu predstavoval sumu 66,2379 Sk (16.427/248). Počas trvania dočasnej práceneschopnosti žalobcu by tento celkovo odpracoval 2.552 hodín (od 9.7.2005 do 28.2.2006 vrátane a od 10.4.2006 do 13.11.2006 vrátane) pri osemhodinovej pracovnej dobe a jeho príjem by tak predstavoval sumu celkovo 169.039,- Sk. Počas trvania jeho dočasnej pracovnej neschopnosti mu bola vyplatená náhrada mzdy pri dočasnej pracovnej neschopnosti celkovo v sume 97.997,- Sk, ku ktorej sume je potrebné pripočítať nároky uplatňované žalobcom v tomto konaní titulom náhrady za stratu na zárobku počas dočasnej PN podľa § 446 Občianskeho zákonníka v sume 57.070,- Sk. Spolu je potrebné od celkovej výšky ušlého zárobku odpočítať sumu 155.067,- Sk (97.997,- Sk - vyplatenú náhradu mzdy + 57.070,- Sk - náhradu za stratu na zárobku). Z tohto dôvodu si teda uplatnil žalobca voči žalovaným nárok na ušlý zárobok v sume 13.972,- Sk (169.039,- Sk - 155.067,- Sk).

Spolu si teda uplatnil žalobca pôvodne v konaní náhradu za stratu na zárobku počas jeho dočasnej PN a ušlý zárobok počas dočasnej PN v celkovej sume 71.042,- Sk (57.070,- Sk + 13.972,- Sk).

Žalobca v označenom konaní podaním došlým na súd 28.8.2008 (č.l. 55 spisu sp. zn. 6C 125/2007) vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 3.579,- Sk, t.j. 118,80 eur späť z dôvodu, že pri uplatňovaní nároku

voči žalovaným titulom náhrady straty na zárobku v sume 71.042,- Sk nedisponoval potvrdením svojho bývalého zamestnávateľa KR PZ Košice o strate na zárobku a nebola mu známa presná výška denného vymeriavacieho základu. Z potvrdenia o strate na zárobku počas PN zo dňa 30.5.2008 vyhotoveného jeho bývalým zamestnávateľom, ktoré mu bolo doručené 15.7.2008 zistil, že denný vymeriavací základ počas trvania jeho prvej práceneschopnosti, t.j. od 8.7.2005 do 28.2.2006 predstavoval sumu 395,83 Sk a počas druhej práceneschopnosti, t.j. od 10.4.2006 do 31.7.2006 predstavoval sumu 422,52 Sk. O tomto čiastočnom späťvzatí žaloby však súd v označenom konaní nerozhodol (rozhodol až vo vylúčenom konaní sp. zn. 6C 129/2009).

Žalobca ďalej návrhom zo dňa 5.2.2009 došlým súdu dňa 10.2.2009 (č.l. 67 spisu sp. zn. 6C 125/2007) navrhol, aby súd pripustil rozšírenie žaloby o sumu 380,44 eur (11.461,- Sk), takže žalovaní by boli povinní po rozšírení žaloby mu spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 2.619,80 eur (78.924,- Sk) a trovy konania.

Odôvodnil ho tým, že na základe rozhodnutia lekárskej komisie Ministerstva vnútra SR zo dňa 10.2.2006 č.p. C.-XX-X/X-I.-R.-XXXX po tom čo bol preskúmaný a posúdený zdravotný stav žalobcu a jeho zdravotná klasifikácia bola zmenená z klasifikácia „A“ - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta na zdravotnú kvalifikáciu „C“ - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením a zároveň mu boli určené obmedzenia pre výkon štátnej služby policajta. Poukázal na to, že bol preradený zo zdravotnej klasifikácie „A“ na zdravotnú kvalifikáciu „C“ v priebehu cca pol roka po dopravnej nehode a jedným z obmedzení pre výkon služby policajta je „nezaťažovať dolné končatiny“ z čoho je zrejmé, že išlo o preradenie v priamej príčinnej súvislosti, resp. z dôvodu dopravnej nehody zo dňa 8.7.2005. Žalobca zdôraznil, že svoj nárok na náhradu straty na zárobku počas PN za obdobie od 1.8.2006 do 13.11.2006, t.j. už po ukončení služobného pomeru si uplatňuje podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a keďže v čase nehody bol žalobca v služobnom pomere - policajt PZ tak sa na neho vzťahuje osobitný zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Znova poukázal na ust. §§ 6 ods. 2, 8 cit. zák., z ktorých ustanovení vyplýva na akú výšku služobného platu má policajt nárok v prípade, ak sa stane dočasne neschopný z iných dôvodov a aká je výška nemocenského. Z potvrdenia o strate na zárobku počas PN zo dňa 30.5.2008 vyhotoveného KR PZ v Košiciach vyplýva, že denný vymeriavací základ žalobcu počas trvania jeho prvej PN za obdobie od 8.7.2005 do 28.2.2006 bola suma 395,83 eur, počas druhej PN za obdobie od 10.4.2006 do 31.7.2006 (do doby, pokiaľ trval jeho služobný pomer) bola suma 422,50 eur.

A/ Výpočet straty na zárobku počas trvania 1. dočasnej práceneschopnosti žalobcu za obdobie od 8.7.2005 do 28.2.2006:

Dĺžka trvania práceneschopnosti: 236 dní

Denný vymeriavací základ počas trvania dočasnej práceneschopnosti - 395,83 eur

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. bola žalobcovi zo strany bývalého zamestnávateľa počas trvania prvej práceneschopnosti vyplatená náhrada straty na zárobku, teda služobného platu a nemocenské nasledovne:

- 1. až 10. deň - 100 % služobného platu (vychádza sa z denného vymeriavacieho základu) t.j. 3.958,30 Sk;
- 11. až 30. deň - náhrada služobného platu vo výške 100% platu (vychádza sa z denného vymeriavacieho základu) t.j. 3.958,30 Sk;
- 31. až 236. deň - nárok na nemocenské vo výške uvedenej v § 8 cit. zákona (70% čistého denného služobného príjmu - 206 dní x 277,08 Sk) t.j. 57.079,- Sk.

Počas prvých 30 dní u žalobcu nebola žiadna strata na zárobku, nakoľko zo strany bývalého zamestnávateľa mu bola poskytnutá plná náhrada služobného platu a za 206 dní predstavuje strata na zárobku u žalobcu 24.461,- Sk (81.540,- Sk, t.j. suma zárobku žalobcu, pokiaľ by nebol práceneschopný - 57.079,- Sk).

B/ Výpočet straty na zárobku počas trvania 2. dočasnej práceneschopnosti žalobcu za obdobie od 10.4.2006 do 31.7.2006:

Dĺžka trvania práceneschopnosti: 113 dní

Denný vymeriavací základ počas trvania dočasnej práceneschopnosti - 422,52 eur

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. bola žalobcovi zo strany bývalého zamestnávateľa počas trvania druhej práceneschopnosti vyplatená náhrada straty na zárobku, teda služobného platu a nemocenské nasledovne:

- 1. až 10. deň - 100 % služobného platu (vychádza sa z denného vymeriavacieho základu) t.j. 4.225,20 Sk;
- 11. až 30. deň - náhrada služobného platu vo výške 100% (vychádza sa z denného vymeriavacieho základu) t.j. 8.450,- Sk;
- 31. až 113. deň - nárok na nemocenské vo výške uvedenej v § 8 cit. zákona (70% čistého denného služobného príjmu - 83 dní x 295,76 Sk), t.j. 24.548,- Sk.

Počas prvých 30 dní u žalobcu nebola žiadna strata na zárobku z dôvodu, že zo strany bývalého zamestnávateľa mu bola poskytnutá plná náhrada služobného platu a za 83 dní predstavuje strata na zárobku u žalobcu 10.521,- Sk (35.069,- Sk, t.j. suma zárobku žalobcu, pokiaľ by nebol práceneschopný - 24.548,- Sk).

C/ Výpočet straty na zárobku počas trvania dočasnej práceneschopnosti žalobcu po skončení služobného pomeru za obdobie od 1.8.2006 do 13.11.2006:

Dĺžka trvania práceneschopnosti: 104 dní

Denný vymeriavací základ počas trvania dočasnej práceneschopnosti - 422,52 eur

Nakoľko žalobca bol práceneschopný aj po skončení služobného pomeru tak sa vychádza z rovnakého denného vymeriavacieho základu. V období trvania dočasnej práceneschopnosti od 1.8.2006 - 13.11.2006 žalobca nebol poistencom štátu a nebol ani poberateľom žiadnych nemocenských dávok.

- strata na zárobku žalobcu za 104 práceneschopnosti pri dennom vymeriavacom základe je 422,52 Sk, t.j. 43.942 Sk.

Celkovo predstavuje strata na zárobku počas trvania PN žalobcu celkom sumu 2.619,80 eur, t.j. 78.924,- Sk (A + B+ C).

Ani o tomto návrhu na pripustenie zmeny (rozšírenie) žaloby však súd v označenom konaní nerozhodol (rozhodol až vo vylúčenom konaní sp. zn. 6C 129/2009).

Žalobca následne v označenom konaní podaním došlým na súd 17.6.2009 (č.l. 74 spisu sp. zn. 6C 125/2007) vzal žalobu v časti sumy 568,41 eur (17.241,- Sk) späť z dôvodu, že mu žalovaná uhradila náhradu za stratu na zárobku počas dočasnej práceneschopnosti za obdobie od 8.7.2005 do 28.2.2006 v tejto sume čo mu bolo oznámené žalovanou listom zo dňa 9.6.2009 (č.l. 75 spisu sp. zn. 6C 125/2007). O tomto návrhu súd rozhodol uznesením č.k. 6C 125/2007-80 zo dňa 30.6.2009 tak, že zastavil konanie v časti nároku žalobcu o zaplatenie sumy 568,41,- eur a v prevyšujúcej časti nárok žalobcu vylúčil na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté aj o náhrade trov aj tohto konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7.8.2009.

Konanie o vylúčenej veci sa ďalej viedlo pod sp. zn. 6C 129/2009, predmetom ktorej bol nárok žalobcu o zaplatenie sumy 1.789,75 eur (2.358,16 eur - 568,41 eur).

Žalobca podaním došlým súdu dňa 13.7.2012 navrhol, aby súd pripustil rozšírenie žaloby a to tak, aby súd uložil žalovanému v 1. rade, teda terajšiemu žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 2.051,38 eur s 8,50 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 13.7.2009 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odôvodnil to tým, že voči žalovaným si uplatnil žalobca náhradu zaplatenia sumy 71.042,- Sk t.j. 2.358,16 eur. Po podaní žaloby na základe stanoviska žalovanej v 1. rade mu táto oznámila dňa 30.8.2007, že neuhradí žalobcovi škodu, pretože nebolo právoplatne skončené trestné konanie vo veci obžaloby voči žalovanému v 2. rade. Na základe výzvy žalovanej v 1.

rade žalobca predložil prostredníctvom právneho zástupcu predložil žalovanej doklady a to mzdové listy žalobcu za obdobie rokov 2004, 2005 a 2006, potvrdenie o mzde žalobcu zo dňa 9.1.2006, rozsudok Okresného súdu Michalovce 4T 9/2006 zo dňa 29.5.2007 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.8.2007. Žalovaná listom zo dňa 21.5.2008, ktorý mu bol doručený 26.5.2008 žiadala od žalobcu ďalšie listiny za účelom posúdenia jeho nároku. Tieto boli doručené právnym zástupcom žalobcu žalovanej v 1. rade, v ktorom aj špecifikoval svoje nároky s možnosťou mimosúdneho doriešenia uplatňovaného nároku. Na tento list reagovala žalovaná v 1. rade listom zo dňa 15.8.2008 tak, že pokiaľ ide o jeho nárok na náhradu straty na zárobku počas dočasnej práceneschopnosti za obdobie od 8.7.2005 od 28.2.2006 a od 10.4.2006 do 31.7.2006 tento nárok považuje za neopodstatnený, pretože podľa jej názoru podľa ust. zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov a policajtov vtedajším zamestnávateľom žalobcu Krajským riaditeľstvom PZ Košice bol vysporiadaný v celom rozsahu tak, ako to má vyplývať z pripojeného potvrdenia o strate na zárobku počas práceneschopnosti. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu straty na zárobku po ukončení pracovného pomeru za obdobie od 1.8.2006 do 13.11.2006 žalovaná uviedla, že v tomto období nebol žalobca účastný na nemocenskom poistení, nepoberal nemocenské dávky a tak mu nevznikol ani nárok na náhradu za stratu na zárobku počas práceneschopnosti. Výsledky mimosúdneho jednanja oznámil právny zástupca žalobcu súdu listom zo dňa 27.8.2008 doručeným 28.8.2008 a ktorým zároveň žalobca podľa § 96 ods. 1 O.s.p. vzal v časti čo do zaplatenia istiny v sume 118,80 eur, t.j. 3.579,- Sk svoj návrh späť, z dôvodu, ktoré uviedol v tomto liste.

Žalobca svoj nárok voči v tom čase žalovaným v 1. a 2. rade si uplatnil podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že sa uhradza skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Z tohto dôvodu teda žalobca svojim podaním zo dňa 5.2.2009 v predchádzajúcom konaní navrhol, aby súd pripustil rozšírenie žaloby o sumu 380,44 eur, t.j. 11.461 Sk a aby súd pripustil zmenu o rozšírenie žaloby tak, že žalobcovi majú uhradiť žalovaní v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne sumu 2.619,80 eur, t.j. 78.924,- Sk a trovy konania. Až na základe toho vlastne potom čo bol uznaný žalovanou nárok žalobcu na stratu na zárobku počas prvej práceneschopnosti za obdobie od 8.7.2005 do 8.2.2006 za 31. až 236. deň práceneschopnosti vo výške 24.462,- Sk, ale tento krátila o 30 % a poskytla žalobcovi len čiastočnú úhradu dňa 10.6.2009 vo výške 568,41 eur t.j. 17.124 Sk. Odmietla však uhradiť žalobcovi náhradu za stratu na zárobku za obdobie od 10.4.2006 do 31.7.2006, t.j. počas trvania druhej práceneschopnosti a odôvodnila to tým, že nebola preukázaná výlučná príčinná súvislosť práceneschopnosti žalobcu v tomto období s úrazom, ktorý utrpel pri dopravnej nehode dňa 8.7.2005. Neuznala ani nárok žalobcu na stratu na zárobku za obdobie tretej práceneschopnosti od 1.8.2006 do 13.11.2006 z dôvodu, že už nebol účastný žalobca na nemocenskom poistení a nevznikol mu teda nárok na náhradu straty na zárobku počas PN. Z dôvodu, že žalovaná v priebehu konania uhradila čiastočne nárok žalobcu tak žalobca vzal späť žalobu vo vyššie označenom konaní voči žalovaným v časti o zaplatenie sumy 568,41 eur, t.j. 17.124 Sk späť a navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil, čo sa aj stalo vyššie označeným uznesením okresného súdu.

Teda predmetom už vylúčeného konania vedeného ďalej pod sp. zn. 6C 129/2009 po čiastočnom späťvzati žaloby bola náhrada straty na zárobku počas dočasnej práceneschopnosti v celkovej sume 61.800,- Sk t.j. 2.051,38 eur. V tejto súvislosti však žalobca správne poukázal na skutočnosť (č.l. 146 spisu), že doteraz nerozhodol súd o jeho čiastočnom späťvzati žaloby v sume 118,80 eur t.j. 3.579,- eur, kde vlastne toto späťvzatie realizoval ešte podaním zo dňa 27.8.2008 došlým súdu 28.8.2008 a o pripustení rozšírenia žaloby o sumu t.j. 380,44 eur, t.j. 11.461,- Sk ktorý návrh podal dňa 5.2.2009 doručený súdu 10.2.2009. Zároveň zobral žalobu žalobca späť voči žalovanému v 2. rade a žiadal, aby súd voči nemu konanie zastavil a to z toho dôvodu, že podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla si poškodený môže uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Pokiaľ ide o náhradu trov konania tak navrhol, aby súd trovy konania vo vzťahu k žalovanému v 2. rade účastníkom nepriznal. Zároveň žalobca navrhol, aby súd pripustil ďalšie rozšírenie žaloby a to tak, aby súd uložil povinnosť okrem doteraz uplatňovanej istiny 2.051,38 eur zaplatiť mu aj úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 2.051,38 eur od 13.7.2009 do zaplatenia z toho dôvodu, že žalovaná od roku 2005 až doteraz neuhradila žalobcovi ním uplatňovaný nárok aj napriek pokusom o možnosť mimosúdneho vyrovnania celej záležitosti a tento úrok z omeškania si uplatňuje žalobca za obdobie, v ktorom nie je tento nárok premlčaný v súlade s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (účinného v čase od 1.5.1995 do 31.12.2008). Žalovaná sa dostala do omeškania najneskôr dňa 28.8.2007, t.j. deň po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Michalovce v konaní sp. zn. 4T 9/2006, ktorým rozsudkom bol

žalovaný v 2. rade uznaný právoplatne za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví žalobcu pri dopravnej nehode, ku ktorej došlo 8.7.2005. Úroková sadzba NBS ku dňu 28.8.2007 bola vo výške 4,25 % a dvojnásobok predstavuje 8,50 % a z tohto dôvodu si ho aj žalobca uplatnil od 13.7.2009 v tejto výške až do zaplatenia, t.j. od podania tohto návrhu na rozšírenie žaloby (č.l. 143 spisu sp. zn. 6C 129/2009). Navrhol teda, aby súd po vyššie označených úkonoch rozhodol tak, že žalovaná (v tom čase ešte v 1. rade) má povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 2.051,38 eur s 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.051,38 eur od 13.7.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd uznesením č. k. 6C 129/2009-155 zo dňa 16.7.2012 pripustil zmenu (rozšírenie) žaloby o sumu 380,44 eur a o úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.051,38 eur od 13.7.2009 do zaplatenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.7.2012. Následne rozhodol ďalším uznesením č.k. 6C 129/2009-172 zo dňa 9.9.2013 tak, že zastavil konanie v časti nároku žalobcu o zaplatenie sumy 118,80 eur a zastavil konanie voči žalovanému v 2. rade N. V.. Vo vzťahu k žalobcovi a žalovanému v 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Nárok žalobcu o zaplatenie sumy 2.051,38 eur s prísl. vo vzťahu k žalovanej v 1. rade (terajšej žalovanej) vylúčil na samostatné konanie s tým, že v konečnom rozsudku bude rozhodnuté aj o trovách označeného konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2013.

Konanie o vylúčenej veci (z veci sp. zn. 6C 129/2009) sa ďalej viedlo pod sp. zn. 6C 247/2013 predmetom, ktorej bol nárok žalobcu o zaplatenie sumy 2.051,38 eur (1.789,75 eur + 380,44 eur = 2.170,19 - 118,80 eur) s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 2.051,38 eur od 13.7.2009 do zaplatenia a náhrada trov konania. Tento nárok si uplatnil žalobca z vyššie uvedených dôvodov.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 15 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného k 8.7.2005, § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 441, § 442 ods. 1, § 446 Občianskeho zákonníka, § 3, § 4 ods. 1, 2, § 6 ods. 2 a § 8 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, § 54 ods. 1, § 84 ods. 1, § 85, § 86 ods. 1, § 87 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.5.2007 č.k. 4T 9/2006-341 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.8.2007 č.k. 8To 73/2007-404 bol N. V. (predtým žalovaný v 1. rade) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného zákona. Z odôvodnenia vyplýva, že dňa 8.7.2005 o 18.36 hod. došlo v obci Kaluža na vedľajšej ceste v smere od centra obce k hlavnej ceste číslo II/582 Michalovce - Zemplínska Šírava k dopravnej nehode, pri ktorej vodič dodávkového motorového vozidla značky N. E. G. H..Č.. V.- XXXAT N. V. porušil povinnosti a nedal prednosť v jazde z ľavej strany prichádzajúcemu od obce Klokočov v smere k Michalovciam v ľavom jazdnom pruhu v štvorprúdovej miestnej komunikácii prichádzajúcemu motocyklu značky K. XXXX H.. Č.. C.-XXX H., ktoré viedol žalobca a v snahe vyhnúť sa zrážke s týmto dodávkovým vozidlom stočil riadenie motocykla vpravo s tým, že spadol na bok a šmýkaním sa po vozovke narazil do obrubníka a následne do betónového múrika, odkiaľ sa dostal späť na vozovku a ostal ležať na pravom boku. Súd uložil N. V. peňažný trest vo výmere 10.000,- Sk. Žalobca utrpel škodu na zdraví pri tejto dopravnej nehode, keď utrpel porania, a to otvorenú zlomeninu pravého predkolenia s tržnou ranou asi 3 cm, zlomeninu kostrče bez posunu, pohmoždenie pravej strany hrudníka, pohmoždenie a odreniny pravého predlaktia a ruky s dobrou liečbou a práceneschopnosti v trvaní 6 mesiacov. Tento bol ako poškodený súdom odkázaný s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.8.2007.

V konaní nebolo sporné, že v čase dopravnej nehody dňa 8.7.2005 bola žalovaná poisťovateľom predmetného dodávkového motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda na zdraví žalobcu. Žalovaná teda ako poisťovňa zodpovedá priamo za škodu spôsobenú prevádzkou tohto motorového vozidla, z čoho vyplýva pasívna legitimácia žalovanej v tomto konaní. V čase dopravnej nehody bol žalobca príslušníkom policajného zboru, kde pôsobil v období od 15.3.2001 do 31.7.2006 vo funkcii starší inšpektor ÚOZ OO PZ Zemplínska Šírava. Pri dopravnej nehode 8.7.2005 utrpel poranenie, v dôsledku čoho sa stal dočasne práceneschopným. Jeho dočasná práceneschopnosť trvala v období od 9.7.2005 do 28.2.2006 a od 10.4.2006 do 13.11.2006. Rozhodnutím lekárskej komisie MV SR v Košiciach č. p. C.-XX-X/X-I.-R.-XXXX zo dňa 10.2.2006 bola žalobcovi zmenená doteraz určená zdravotná klasifikácia „A“ - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta na „C“ - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením a boli mu určené potrebné obmedzenia výkonu štátnej

služby policajta - práca bez nadmernej fyzickej záťaže - nezaťažovať dolné končatiny, práca prevažne administratívneho charakteru a oslobodenie od previerok telesnej zdatnosti okrem streliieb. Obmedzenie bolo určené na 24 mesiacov. Zároveň bolo určené, že jeho choroba nie je v súvislosti s výkonom štátnej služby policajta. Následne lekárska komisia MV SR v Košiciach rozhodnutím č.p. C.-XX-XX/X-I.-R.-XXXX zo dňa 4.5.2006 sa rozhodla zmeniť doteraz určenú zdravotnú klasifikáciu „C“ - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením na „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta. Zároveň bolo určené, že choroba žalobcu nie je v súvislosti s výkonom štátnej služby policajta. Personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ v Košiciach č. 68 zo dňa 29.5.2006 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru z dôvodu, že podľa označeného rozhodnutia lekárskej komisie stratil zo zdravotných dôvodov dlhodobú spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore. Z policajného zboru bol žalobca prepustený personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ v Košiciach č. 123 zo dňa 31.7.2006 a jeho služobný pomer skončil dňom 31.7.2006. Zo znaleckého dokazovania vykonaného znalcom JUDr. Ľubošom Tomčovčíkom, PhD. vypracovanom dňa 16.6.2006 č. 39/2012 súdu prvého stupňa jednoznačne vyplynulo, že jedinou príčinou zmeny zdravotnej kvalifikácie žalobcu z „A“ na „C“ na základe rozhodnutia lekárskej komisie zo dňa 10.2.2006 a z „C“ do skupiny „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta na základe rozhodnutia lekárskej komisie zo dňa 4.5.2006, ktorá mala za následok jeho prepustenie zo služobného pomeru policajta, je poškodenie zdravia žalobcu a jeho následky, ktoré utrpel pri dopravnej nehode dňa 8.7.2005. Súd prvého stupňa na základe tohto zistenia uzavrel, že žalobcovi vznikol nárok na stratu na zárobku počas dočasnej pracovnej neschopnosti za trvania jeho služobného pomeru policajta, keď táto trvala v obdobiach od 8.7.2005 do 28.2.2006 a od 10.4.2006 do 31.7.2006. Pre výpočet náhrady straty na zárobku počas dočasnej pracovnej neschopnosti žalobcu za obdobie trvania jeho služobného pomeru súd prvého stupňa aplikoval ustanovenia zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov.

Pokiaľ ide o stratu na zárobku za obdobie prvej práceneschopnosti žalobcu a to je za obdobie od 8.7.2005 do 28.2.2006 bola denným vymeriavacím základom u žalobcu počas tohto obdobia suma 395,83 Sk. Počas druhého obdobia za obdobie od 10.4.2006 do 31.7.2006, t.j. do doby pokiaľ trval služobný pomer žalobcu u jeho bývalého zamestnávateľa to bola suma 422,52 Sk. Tieto skutočnosti vyplývajú z potvrdenia o strate na zárobku počas práceneschopnosti zo dňa 30.5.2008, ktoré bolo vyhotovené bývalým zamestnávateľom žalobcu Krajským riaditeľstvom PZ v Košiciach. Súd prvého stupňa sa stotožnil s výpočtom žalobcu a priznal žalobcovi náhradu straty na zárobku počas trvania dočasnej práceneschopnosti takto:

A/ Výpočet straty na zárobku počas trvania 1. dočasnej práceneschopnosti žalobcu za obdobie od 8.7.2005 do 28.2.2006:

Dĺžka trvania práceneschopnosti: 236 dní

Denný vymeriavací základ počas trvania dočasnej práceneschopnosti - 395,83 eur

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. bola žalobcovi zo strany bývalého zamestnávateľa počas trvania prvej práceneschopnosti vyplatená náhrada straty na zárobku, teda služobného platu a nemocenské nasledovne:

- 1. až 10. deň - 100 % služobného platu (vychádza sa z denného vymeriavacieho základu) t.j. 3.958,30 Sk;
- 11. až 30. deň - náhrada služobného platu vo výške 100% platu (vychádza sa z denného vymeriavacieho základu) t.j. 3.958,30 Sk;
- 31. až 236. deň - nárok na nemocenské vo výške uvedenej v § 8 cit. zákona (70% čistého denného služobného príjmu - 206 dní x 277,08 Sk) t.j. 57.079,- Sk.

Počas prvých 30 dní u žalobcu nebola žiadna strata na zárobku, nakoľko zo strany bývalého zamestnávateľa mu bola poskytnutá plná náhrada služobného platu a za 206 dní predstavuje strata na zárobku u žalobcu 24.461,- Sk (81.540,- Sk, t.j. suma zárobku žalobcu, pokiaľ by nebol práceneschopný - 57.079,- Sk).

B/ Výpočet straty na zárobku počas trvania 2. dočasnej práceneschopnosti žalobcu za obdobie od 10.4.2006 do 31.7.2006:

Dĺžka trvania práceneschopnosti: 113 dní

Denný vymeriavací základ počas trvania dočasnej práceneschopnosti - 422,52 eur

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. bola žalobcovi zo strany bývalého zamestnávateľa počas trvania druhej práceneschopnosti vyplatená náhrada straty na zárobku, teda služobného platu a nemocenské nasledovne:

- 1. až 10. deň - 100 % služobného platu (vychádza sa z denného vymeriavacieho základu) t.j. 4.225,20 Sk;
- 11. až 30. deň - náhrada služobného platu vo výške 100% (vychádza sa z denného vymeriavacieho základu) t.j. 8.450,- Sk;
- 31. až 113. deň - nárok na nemocenské vo výške uvedenej v § 8 cit. zákona (70% čistého denného služobného príjmu - 83 dní x 295,76 Sk), t.j. 24.548,- Sk.

Počas prvých 30 dní u žalobcu nebola žiadna strata na zárobku z dôvodu, že zo strany bývalého zamestnávateľa mu bola poskytnutá plná náhrada služobného platu a za 83 dní predstavuje strata na zárobku u žalobcu 10.521,- Sk (35.069,- Sk, t.j. suma zárobku žalobcu, pokiaľ by nebol práceneschopný - 24.548,- Sk).

Správne podľa súdu prvého stupňa pri výpočte náhrady straty na zárobku počas dočasnej práceneschopnosti použil žalobca špeciálny predpis vzťahujúci sa na sociálne zabezpečenie policajtov, nakoľko v sporných obdobiach bol žalobca príslušníkom Policajného zboru (§ 1 zák. č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov). Súd preto vyhovel v tejto časti žalobe a priznal mu náhradu za stratu na zárobku počas trvania prvej práceneschopnosti za obdobie 236 dní od 8.7.2005 do 28.2.2006 a aj počas trvania druhej práceneschopnosti, t.j. za obdobie od 10.4.2006 do 31.7.2006 (ku dňu skončenia služobného pomeru) za 113 dní (§ 6 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z.). Spolu za obdobia od 8.7.2005 do 28.2.2006 a od 10.4.2006 do 31.7.2006 vznikol žalobcovi nárok na stratu na zárobku v celkovej sume 34.982,- Sk (24.461,- Sk + 10.521,- Sk), t.j. 1.161,19 eur. Z tejto sumy je potrebné odpočítať sumu 568,41 eur, ktorú sumu v priebehu konania žalovaná žalobcovi uhradila. Súd preto priznal žalobcovi za vyššie označené obdobia práceneschopnosti náhradu straty na zárobku počas dočasnej práceneschopnosti v sume 592,78 eur (1.161,19 eur - 568,41 eur).

Sporný podľa názoru súdu prvého stupňa je aj nárok žalobcu na náhradu straty na zárobku počas trvania dočasnej práceneschopnosti žalobcu po skončení služobného pomeru za obdobie od 1.8.2006 do 13.11.2006. Súd mal za preukázané, že personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ v Košiciach č. 68 zo dňa 29.5.2006 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru a personálnym rozkazom riaditeľa KR PZ v Košiciach č. 123 zo dňa 31.7.2006 skončil jeho služobný pomer dňom 31.7.2006. Išlo o služobný pomer, ktorý trval 6 skončených rokov. Podľa ust. § 31 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), §§ 32, 58 a 60 zákona č. 328/2002 Z.z. policajtovi, ktorého služobný pomer skončil prepustením a jeho služobný pomer trval najmenej 5 rokov a nesplnil podmienky nároku na výsluhový dôchodok mu patrí výsluhový príspevok počas jedného roka. Na základe toho žalobcovi bol priznaný výsluhový príspevok vo výške 1.901 Sk mesačne za obdobie od 1.8.2006 do 31.7.2007 a v tomto období mu bola vyplatená dávka výsluhového zabezpečenia, výsluhový príspevok, t.j. za obdobie od 1.8.2006 do 31.7.2007 a za bežný kalendárny mesiac mu bola poukazovaná suma 1.540,- Sk mesačne, t.j. za obdobie od skončenia služobného pomeru za obdobie prvého roka v zmysle vyššie citovaných právnych ustanovení.

Žalovaná namietala, že služobný pomer žalobcu bol ukončený k 31.7.2006, preto od 1.8.2006 sa na určenie straty na zárobku vzťahujú občianskoprávne predpisy čo znamená, že za prvé tri dni prináleží žalobcovi 55 % denného vymeriavacieho základu a po uplynutí týchto troch dní je to 25 % z vymeriavacieho základu. Zároveň namietala, že je potrebné pri priznaní nárokov žalobcovi zohľadniť aj 20 % spolu zavinenie žalobcu na vzniku škody pri dopravnej nehode, tak ako to zohľadnil súd aj v konaní týkajúceho sa náhrady vecnej škody. Uznala, že zo záverov znaleckého dokazovania vyplýva, že poškodenie zdravia žalobcu je v príčinnej súvislosti s úrazom, ktorý utrpel žalobca pri dopravnej nehode.

Žalobca len v dôsledku toho, že utrpel úraz pri dopravnej nehode 7.8.2005, ktorú vo väčšej miere zaviniel poistenec N. V., za ktoré konanie bol uznaný vinným a aj právoplatne odsúdený, sa stal práceneschopným. Najprv bol práceneschopný od 9.7.2005 do 28.2.2006, následne od 10.4.2006 do 13.11.2006 a od 10.6.2006 do 31.7.2006 vykonával štátnu službu policajta. Je pravdou, že k ukončeniu

práceschopnosti žalobcu však došlo až 13.11.2006, t.j. až potom čo už nevykonával štátnu službu policajta, keďže od 1.8.2006 bol prepustený zo služobného pomeru policajta. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že ak by nedošlo k predmetnej dopravnej nehode, žalobca by neutrpel poškodenie zdravia v takom rozsahu, čo by spôsobilo jeho zmenu v zdravotnej klasifikácii až tak, že z triedy „A“ na triedu „C“ a z triedy „C“ na triedu „D“ čo malo za následok to, že musel byť ukončený s ním služobný pomer policajta, keďže stratil spôsobilosť vykonávať toto povolanie, čo je zrejmé z vyššie označených listinných dôkazov vydaných jeho zamestnávateľom. Táto skutočnosť vyplýva aj zo záverov znaleckého dokazovania. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa dospel k záveru, že aj za obdobie trvania práceschopnosti žalobcu po skončení služobného pomeru od 1.8.2006 do 13.11.2006 prináleží žalobcovi náhrada straty na zárobku počas práceschopnosti. Jedná sa o náhradu za obdobie 104 dní práceschopnosti, za ktoré obdobie si uplatňuje žalobca náhradu v sume 43.942,- Sk, t.j. 1.458,60 eur. Pri jeho výpočte vychádzal žalobca z denného vymeriavacieho základu počas trvania dočasnej práceschopnosti v sume 422,52 eur.

Sporné podľa názoru súdu prvého stupňa je, či pri výpočte náhrady straty na zárobku počas práceschopnosti za obdobie po skončení služobného pomeru žalobcu sa má vychádzať z ust. zákona č. 328/2002 Z.z., ktorý predpis sa vzťahuje na úpravu sociálneho zabezpečenia policajtov tak ako to tvrdí žalobca alebo tak ako to tvrdí žalovaná, že sa tento nárok už má posudzovať podľa občianskoprávných predpisov, t.j. podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a predpisov o sociálnom zabezpečení. To znamená, či v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka má byť uhradená skutočná škoda (tvrdí žalovaná) alebo to čo poškodenému ušlo, t.j. ušlý zisk - tvrdí žalobca.

Podľa názoru súdu prvého stupňa pod skutočnú škodu treba zahrnúť aj škodu utrpenú na zdraví, resp. na živote v prípade ujmy na zdraví do kategórie skutočnej škody patrí aj nárok na stratu na zárobku. Ušlý zisk predstavuje to, čo poškodenému ušlo v dôsledku spôsobenia škody a tento možno nahradiť len peňažným plnením. Naturálna reštitúcia neprichádza do úvahy.

Na základe týchto úvah súd prvého stupňa uzavrel, že žalobca uplatňuje nárok titulom náhrady škody na zdraví, t.j. ujmy, ktorú utrpel ako poškodený na zdraví a do kategórie skutočnej škody patrí aj strata na zárobku, takže v tomto prípade nejde o náhradu ušlého zisku. Od novely Občianskeho zákonníka uskutočnenej zákonom č. 404/2004 Z.z., teda od 1.8.2004 v dôsledku zmeny právnej úpravy sa náhrada straty na zárobku počas práceschopnosti posudzuje a jej výška určuje rovnako ako úrazový príplatok podľa zákona o sociálnom poistení. Zákon o sociálnom poistení upravuje úrazový príplatok v § 85 až 87. Z tohto dôvodu sa súd prvého stupňa stotožnil s právnym názorom žalovanej, že na posúdenie výšky straty na zárobku počas dočasnej práceschopnosti žalobcu za obdobie od 1.8.2006 do 13.11.2006, v ktorom období už žalobca nebol policajtom, je potrebné aplikovať zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení platnom v čase, keď došlo k poškodeniu zdravia žalobcu pri dopravnej nehode dňa 8.7.2005.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že škoda na zdraví vznikla žalobcovi výlučne v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú spôsobil poistenec N. V. porušením povinností. Z tohto dôvodu sú priznal žalobcovi aj nárok na náhradu za stratu zárobku počas dočasnej práceschopnosti za obdobie od 1.8.2006 do 13.11.2006, t.j. aj po ukončení služobného pomeru policajta za 104 dní práceschopnosti, pričom pri výpočte vychádzal z predpisov upravujúcich sociálne poistenie všeobecne platných v čase vzniku škody, t.j. 8.7.2005.

Súd prvého stupňa vychádzajúc z toho, že dočasná pracovná neschopnosť žalobcu trvala od 1.8.2006 do 13.11.2006 vrátane pri výpočte vychádzal z denného vymeriavacieho základu (DVZ) vypočítaného na základe mzdového listu žalobcu za rok 2004, ktorý predstavoval sumu 498,7432 Sk (55% DVZ = 274,3088 Sk, 25% DVZ = 124,6858), ktorý vyčíslil takto:

august	31 dní	3 x 274,3088 (55% DVZ) = 823	+ 28 x 124,6858 (25% DVZ) = 3.491 / 823 + 3.491 / = 4.314,- Sk
september	30 dní		124,6858 = 3.741,- Sk
október	31 dní	31 x 124,6858 = 3.865,- Sk	
november	13 dní	3 x 124,6858 = 1.621,- Sk	
Spolu			13.541,- Sk, t.j. 449,48,- eur

V tejto sume súd prvého stupňa priznal žalobcovi náhradu stratu za zárobku počas pracovnej neschopnosti za od 1.8.2006 do 13.11.2006. V prevyšujúcej časti žalobou zamietol, keďže žalobca si za toto obdobie uplatnil sumu 1.458,60 eur.

Súd prvého stupňa sa stotožnil s právnym názorom žalovanej a to, že je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že aj žalobca sa podieľal určitou mierou zavinenia pri vzniku škody na zdraví. Tak ako uviedla žalovaná akceptuje 20% spoluúčasť žalobcu a 80% spoluúčasť N. V. vychádzajúc zo záverov rozsudku súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6C 130/9009. V označenom konaní, ktorého predmetom bola náhrada vecnej škody vzniknutej na motocykli, na ktorom jazdil žalobca v čase nehody v rozsudku zo dňa 23.4.2012 č.k. 6C 130/2009-180, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť 9.6.2012 súd zohľadnil mieru zodpovednosti žalobcu a N. V. na vzniknutej škode v rozsahu 80% N. V. a 20% žalobca. Obaja účastníci konania voči tomuto záveru nemali námietky. Zo záverov trestného konania vyplýva, že nielen N. V. ale aj žalobca zanedbal svoje povinnosti vodiča (nepriemeraná rýchlosť, nevenoval náležitú pozornosť riadeniu motocykla). Avšak N. V. ako vodič dodávkového vozidla preukázateľne zapríčinil túto dopravnú nehodu, keď nedal vodičovi motocyklu - žalobcovi prednosť v jazde čo bola hlavná príčina tejto nehody. V tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Tz 6/2006: „Na dopravnej nehode zapríčinenej nedaním prednosti v jazde inému vozidlu vždy v rozhodujúcej miere nesie zodpovednosť ten vodič, ktorý porušil povinnosť dať prednosť v jazde. Vodič vozidla, ktorý má prednosť v jazde nie je povinný meniť smer alebo rýchlosť jazdy, pokiaľ nič nenasvedčuje tomu, že by hrozil stret s vozidlom, ktorého vodič je povinný dať mu prednosť v jazde.“ Súd prvého stupňa preto zohľadnil mieru zodpovednosti za vznik škody v rozsahu 80% vodič dodávkového vozidla (žalovaná) a 20% žalobca. Z tohto dôvodu súd zo sumy 1.042,26 eur (592,78 + 449,48) odpočítal sumu 208,45 - 20% zo sumy 1.042,26 eur a priznal žalobcovi náhradu straty na zárobku počas trvania dočasnej práceneschopnosti v sume 833,81 eur (1.042,26 eur - 208,45). V prevyšujúcej časti, keďže žalobca si uplatnil sumu 2.051,38 eur, žalobu zamietol.

Pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania sa súd prvého stupňa stotožnil s právnym názorom žalobcu, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením náhrady straty na zárobku počas dočasnej práceneschopnosti dňom 28.8.2007, t.j. v deň po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku v trestnom konaní, na základe ktorého už mala sumu uhradiť. Týmto dňom jej vznikla aj povinnosť platiť úroky z omeškania a počnúc týmto dňom začala plynúť žalobcovi aj premlčacia doba. Vychádzajúc z ust. 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa uznal námietky žalovanej a dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania je sčasti premlčaný. Preto priznal žalobcovi úroky z omeškania od 13.7.2010 (uplatnil ich návrhom došlým súdu dňa 13.7.2012), čiže 2 roky dozadu od 13.7.2012 v uplatňovanej výške 8,50% z priznanej sumy 833,81 eur. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, nakoľko žalobca uplatnil úroky z omeškania od 13.7.2009.

O trovách konania si súd prvého stupňa vymienil rozhodnúť samostatným uznesením podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku, a to proti tej časti vyhovujúceho výroku, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu nad 720,13 eur a proti výroku, ktorým bola zaviazaná žalovaná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 833,81 eur od 13.7.2010 do zaplatenia v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že nárok žalobcu nad 720,13 eur a v časti uplatňovaných úrokov z omeškania v celom rozsahu zamietne. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvého stupňa, že pri stanovení celkovej výšky straty na zárobku počas práceneschopnosti nepostupoval správne. Spolu výška straty na zárobku za obdobie práceneschopnosti žalobcu za obdobie od 8.7.2005 do 28.2.2006, za obdobie od 10.4.2006 do 31.7.2006 a za obdobie od 1.8.2006 do 13.6.2006 činí 48 523,00 Sk, čo je 1 610,67 eur. V tomto smere súd prvého stupňa postupoval správne. Vzhľadom na to, že v danom prípade pri stanovení výšky straty na zárobku počas práceneschopnosti žalobcu bolo potrebné zohľadniť aj mieru spoluzavinenia žalobcu na vzniku škody, ako aj zohľadniť z tohto titulu poskytnuté plnenie žalovanou, spôsob akým postupoval súd prvého stupňa, keď najprv odpočítal plnenie poskytnuté žalovanou a až potom zohľadnil mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku škody, nie je správny. Takýmto postupom došlo k rozdielu v prospech žalobcu a v neprospech žalovanej. V danom prípade bolo potrebné od celkového súčtu straty na zárobku počas práceneschopnosti, t.j. sumy 1 610,67 eur odpočítať 20% mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku škody, t.j. sumu 322,13 eur (20% z 1 610,67 eur). Zostatok, t.j. suma 1 288,54 eur (1 610,67 eur - 322,13 eur) predstavuje stratu na zárobku po zohľadnení spoluzavinenia žalobcu na vzniku škody. Až od takto vypočítanej celkovej výšky straty na zárobku so zohľadnením spoluviny žalobcu bolo potrebné odpočítať, t.j. zohľadniť plnenie už poskytnuté žalovanou vo výške 17 124,00 Sk, t.j. 567,41 eur, ktorého výška nebola medzi účastníkmi sporná. Celková strata na zárobku

počas práceneschopnosti žalobcu so zohľadnením 20% miery spoluzavinenia žalobcu a po odpočítaní plnenia z už poskytnutého žalovanou z tohto titulu potom správne činí 720,13 eur (1 288,54 eur - 568,41 eur), na ktorú mal súd prvého stupňa správne zaviazat' žalovanú a vo zvyšku nárok žalobcu zamietnuť. Postup súdu prvého stupňa, ktorý najprv odpočítal plnenie poskytnuté žalovanou a až potom zohľadnil mieru spoluzavinenia žalobcu na vzniku škody bol nesprávny. Vzhľadom na túto skutočnosť žalovaná považovala rozhodnutie súdu prvého stupňa, v ktorej časti zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu nad 720,13 eur za nesprávne a podaným odvolaním sa domáhala zmeny v tejto časti. Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky odvolateľka uviedla, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu nevzniká samostatne za každý deň omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku. Týmto dňom začína u tohto práva plynúť aj premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. Keďže nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania bol uplatnený podaním doručeným konajúcemu súdu až dňa 13.7.2012, bol tento uplatnený po márnom uplynutí lehoty na uplatnenie práva. Preto akceptujúc dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovanou mal súd prvého stupňa správny návrh žalobcu v tejto časti v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Vo vyjadrení uviedol, že súhlasí s výpočtom náhrady straty na zárobku, ktorý uviedla žalovaná v odvolaní vo vzťahu k výške istiny. Voči tomuto výpočtu nemal žiadne námietky. Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky uviedol, že žalobca uplatnil nárok v zákonom stanovenej lehote. Žalobca uplatnil nárok podaním zo dňa 13.7.2012, doručeným toho istého dňa konajúcemu súdu a týmto si uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od 13.7.2009 do zaplatenia. Podľa názoru žalobcu premlčacia doba vzťahujúca sa na zaplatenie úrokov z omeškania je všeobecná - 3-ročná. S týmto však žalobca nesúhlasí, avšak vzhľadom na dĺžku prebiehajúceho konania sa rozhodol, že voči tejto časti výroku sa neodvolá. Podľa názoru žalobcu nárok na úhradu úrokov z omeškania vzniká jednotlivo za každý deň omeškania a trvá až do momentu úhrady istiny, resp. do uplynutia premlčacej doby vo vzťahu k istine.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené.

Odvolaním bol napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku, v časti nad priznanú sumu 720,13 eur a v časti priznaných úrokov z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 833,81 eur od 13.7.2010 do zaplatenia, preto len tieto výroky sa stali predmetom odvolacieho prieskumu. Rozsudok vo výroku, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 720,13 eur a výrok, ktorým v prevyšujúcej časti žaloba bola zamietnutá neboli odvolaním napadnuté, preto tieto nadobudli právoplatnosť a nestali sa predmetom odvolacieho prieskumu.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 6.4.2016 o 9,10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II.poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 31.3.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalovaná v odvolaní namietala odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd sa stotožňuje s odvolateľom v tom smere, že súd prvého stupňa pri stanovení celkovej výšky straty na zárobku počas práceneschopnosti žalobcu nepostupoval správne.

Súd prvého stupňa sa nedopustil žiadneho pochybenia pri stanovení výšky straty na zárobku za obdobie práceneschopnosti žalobcu, ktorú stanovil vo výške 48 523,00 Sk po prepočte konverzným kurzom vo výške 1 610,67 eur. S takýmto vyčíslením straty na zárobku sa stotožnila aj žalovaná a v odvolaní nenamietala, že by súd prvého stupňa v tomto smere pochybil.

Opodstatnené sú však odvolacie námietky žalovanej, pokiaľ vytkla súdu prvého stupňa, že pri stanovení celkovej výšky straty na zárobku, na ktorej zaplatenie zaviazal žalovanú, nepostupoval správne.

Postup, ktorý zvolil súd prvého stupňa, keď najprv zo stanovenej výšky straty na zárobku odpočítal plnenie poskytnuté žalovanou a až potom zohľadnil mieru spoluzavinenia žalobcu (20% - nú mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku škody), nemožno považovať za správny. Takýmto postupom totiž došlo k nesprávnemu vyčísleniu celkovej náhrady straty na zárobku v neprospech žalovanej.

V danom prípade bolo potrebné od stanovenej výšky straty na zárobku počas práceneschopnosti za uplatňované obdobie v celkovej výške 1 610,67 eur najprv odpočítať 20% - nú mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku škody, t.j. sumu 322,13 eur (20% z 1 610,67 eur), čo činí 1 288,54 eur (1 610,67 eur - 322,13 eur) a až následne z tejto výšky bolo potrebné odpočítať plnenie poskytnuté žalovanou vo výške 568,41 eur (1 288,54 eur - 568,41 eur), čo činí 720,13 eur.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného nesprávnym výpočtom došlo k skresleniu celkovej výšky náhrady straty na zárobku, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi, keď namiesto sumy 720,13 eur súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 833,81 eur.

Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd aplikujúc ust. § 220 O.s.p. zmenil rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti tak, že zamietol žalobu o zaplatenie 113,68 eur (rozdiel medzi priznanou sumou 833,81 eur a celkovou výškou náhrady straty na zárobku, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi vo výške 720,13 eur) tak, ako vyplýva z enuncciátu tohto rozsudku.

V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd zmenil rozsudok aj vo výroku, ktorým súd prvého stupňa priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 113,68 eur od 13.7.2010 do zaplatenia tak, že výrok v tejto časti zamietol, keďže nárok žalobcu v tejto časti nie je opodstatnený.

Pokiaľ žalovaná v odvolaní vytkla súdu prvého stupňa, že nesprávne priznal žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 720,13 eur od 13.7.2010 do zaplatenia, jej námietky sú tiež opodstatnené.

Súd prvého stupňa priznal žalobcovi úroky z omeškania z priznanej sumy 720,13 eur od 13.7.2010 do zaplatenia, vychádzajúc z právneho názoru, že úroky z omeškania sa premlčujú po dňoch a premlčacia doba beží samostatne pre právo na zaplatenie úrokov z omeškania za každý deň omeškania so zaplatením istiny.

Vychádzajúc z tohto názoru tak súd prvého stupňa priznal žalobcovi úroky z omeškania z priznanej istiny počnúc dňom 13.7.2010, teda za 2 roky spätne od uplatnenia nároku na súde, ku ktorému došlo podaním zo dňa 13.7.2012.

S takýmto právnym názorom súdu prvého stupňa však odvolací súd nemôže súhlasiť.

Aj napriek tomu, že judikatúra súdov ohľadom posudzovania otázky premlčania úrokov z omeškania sa vyvíjala, v súčasnosti je ustálený jednotný názor na posudzovanie premlčania úrokov z omeškania, resp. na počiatok plynutia premlčacej doby u úrokov z omeškania tak, že tento je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby peňažného dlhu (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.3.2008 sp.zn. 4Cdo 222/2005 a zo dňa 29.6.2010 sp.zn. 1Cdo 157/2009).

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, a nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľal, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 3 O.s.p. najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčávajú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní (§ 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Záväzkový právny vzťah, ktorého predmetom je peňažné plnenie, môže byť hlavný alebo vedľajší (akcesorický). O hlavný záväzkový vzťah ide vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu, resp. k získaniu určitej peňažnej čiastky. Vedľajším (akcesorickým) peňažným záväzkovým vzťahom je mimo iného záväzok (povinnosť) dlžníka zo zmluvy alebo zo zákona zaplatiť veriteľovi úrok ako určitú pomernú časť hlavného peňažného záväzku; „úrokový“ právny vzťah môže vzniknúť iba vtedy, ak bol medzi účastníkmi (platne) založený hlavný peňažný záväzkový právny vzťah. Povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia (istiny) tiež stanovené percento z tej časti peňažného dlhu (záväzku), s ktorým je v omeškaní. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkový právny vzťah; ak teda vznikne dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, dochádza k zmene obsahu práv a povinností dlžníka, inak povedané, k zmene v obsahu záväzkového právneho vzťahu spočívajúcom v tom, že vedľa povinnosti splniť hlavný záväzok je dlžník povinný splniť záväzok vedľajší (akcesorický).

Nemožno súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že je potrebné rozlišovať medzi začiatkom plynutia premlčacej doby na jednej strane pre právo na zaplatenie záväzku a na druhej strane pre právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré by sa mali premlčovať samostatne.

Povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) totiž nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok.

Z uvedených dôvodov nesprávne postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ priznal žalobcovi úroky z omeškania, ako príslušenstvo pohľadávky prisúdenej istiny, keďže je zrejmé, že žalobca uplatnil nárok na úroky z omeškania po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby, keď tak urobil dňa 13.7.2012, pričom povinnosť platiť úroky z omeškania spolu s hlavným záväzkom nastala dňa 28.8.2007. Najneskôr teda žalobca mohol uplatniť právo na zaplatenie úrokov z omeškania do 28.8.2010. Z toho je zrejmé, že úroky z omeškania uplatnil po zákonom stanovenej premlčacej dobe a z toho dôvodu odvolací súd podľa § 220 O.s.p. rozhodol tak, že zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti priznaných úrokov z omeškania tak, že tento v tomto rozsahu zamietol.

Keďže súd prvého stupňa si vymienil rozhodnúť o trovách konania samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p., odvolací súd o trovách konania nerozhodoval.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.